

Judikatūras krājums

Lieta C-49/13

MF 7 a.s.
pret
MAFRA a.s.

(Ūrad prūmyslového vlastnictví lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

LESD 267. pants — “Tiesas” jēdziens — Procedūra, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt lēmumu ar tiesas nolēmuma raksturu — Neatkarība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

Kopsavilkums – Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 14. novembra rīkojums

Prejudiciāli jautājumi — Vēršanās Tiesā — Valsts tiesa LESD 267. panta izpratnē — Jēdziens — “Ūrad prūmyslového vlastnictví” (Rūpnieciskā īpašuma birojs) — Izslēgšana

(LESD 267. pants)

Lai noteiktu, vai iestāde, kas iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir uzskatāma par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē – kas ir vienīgi Savienības tiesību jautājums –, Tiesa ņem vērā vairāku faktoru kopumu, kā, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai process tajā notiek atbilstoši sacikstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī, vai tā ir neatkarīga.

It īpaši valsts iestāde nevar tikt atzīta par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē tad, ja tā lemj, veicot ne tiesas funkcijas, tādās kā administratīva rakstura funkcijas.

Neatkarības un objektivitātes garantijām, kas nepieciešamas, lai iestādi varētu atzīt par tiesu LESD 267. panta izpratnē, ir prasīts, lai pastāvētu tiesību normas, it īpaši attiecībā uz tās sastāvu, iecelšanu, pilnvaru ilgumu, kā arī tās locekļu atturēšanās, noraidīšanas un atsaukšanas iemesliem, kas ļauj kļūdēt indivīdos jebkādas pamatotas šaubas par minētās tiesas ārēju ietekmējamību un tās neitralitāti attiecībā uz interesēm, ar ko tā saskaras.

(sal. ar 15., 16. un 23. punktu)